

Melcul și găzele(fabulă)

Doina Bezea

Rezemat pe grinda vieții
timpul zboară și mănâncă,
gândul nopții,roua ceții
prin vlăstarele din luncă.

Sub covorul plin de frunze
adunat sub coji de nucă,
zace-ntins cu dor de ducă
un melc mic vânat de găze.

-Dar lăsați-mă odată!
drumul lung să-l înfrunt iară,
nu știați că-i demodată
carnea mea cu gust de ceară?

Auzind cele-nșirate
una pe gânduri căzuse,
c-aveau buzele rujate
de la roiul de căpușe.

-Bine treci! vom găsi hrană
noroc că ne-ai spus de grabă,
altfel ne făceam vreo rană
pentru talpa ta bag seamă.

Bucuros trecu sărmanul
pe sub aripile-nguste,
chiar de și-a salvat sumanul
vor fi alții ca să-l muște!
Autor Doina Bezea